

žrle, niso kaj opravila in vse so morale vsled črevesnega vnetja poginiti. Le mlajše, ki niso toliko te slame zavžile, so bile po rečenih zdravilih otete. Treba je toraj opaznosti.

Sejmovi na Štajerskem. 10. marca v G. Kostrivnici, v Orehovivesi pri Brežicah, v Pilštanju, v Sp. Pulskavi. 11. marca v Mariboru in Slov. Gracu. 12. marca pri sv. Lovreneu na polju. 13. marca pri sv. Jurju pri Celju, v Poličanah in v Selnici pri Dravi. 15. marca v Pletterjah. 17. marca v Podčetrtku, v Lembergu, v Ročici in v Trbovljah. 18. marca v Kamci, na Gori in Vidmu.

Sejmovi na Koroškem. 2. marca v Strassburgu; 7. marca v Gminda. 13. marca v Labodu. 20. marca v Zg. Beli in v Grebinju.

Dopisi.

Iz Celja. (Švedske sestre — usmiljene sestre.) V pretečenem pustu bile so v kazino povabljene 4 švedske pevkinje, ktere zavoljo svojih četverspevov slovijo po celi Evropi in so tudi tukaj krasno pele; prišlo je toliko poslušalcev, da so za eno dobro uro svojega petja prejele celih 365 fl. in se njim je še vse drugo človeku potrebno iz dohodkov plačati zamoglo, res lepa plača!

A ne le prostori veselja so sedaj pri nas polni, tudi oni kraji, ki so navadno žaljujočim namenjeni, kakor jče in bolenišnice so natlačene; v naši jetnišnici, kjer ima le do 200 jetnikov prostora, je njih število blizo do 300 narastlo, vse luknje so natlačene; tudi naša nova bolenišnica je od novega leta, kar jo usmiljene sestre oskrbljujejo, vedno polna. Med tem ko je prej od 15 — 35 bolenikov navadno bilo, je sedaj njih število že za polovico poskočilo; bolniki, ki doma nimajo posebno dobre postrežbe sedaj v bolenišnico priti hočejo, pri vsem tem pa, da se sedaj za bolenikov veliko večje število boljše skrbi, so stroški manjši od prej, kakor zadnji „Cillier Anzeiger“ poroča. Poročilo mestnega zastopa 4. t. m. pravi, da je lani mesca prosinca bilo 32 bolenikov sprejetih in sprejnimimi vred 70 oskrbljenih; letos pa je bilo v istem mescu 56 bolenikov sprejetih in z ostalimi iz prejšnjega leta bili so 103 oskrbljeni, in vendar so odkar usmiljene sestre tudi za hrano skrbeti imajo, stroški bili letos mesca prosinca manjši, kakor so bili lani in boleniki dobivajo boljše in obilnišo hrano, kakor prej. Postrežba po usmiljenih sestrah je baje izvrstna! Lepše pohvale gotovo nihče usmiljenim sestram dati ne more, kakor je ta, pri ktereji številke tako glasno govorijo, in vendar se take na krščanski podlagi v kat. cerkvi napravljene ustanove navadno preganjajo!

Iz Pohorja. († J. Kunej). Ne le pepelnična sreda nam je govorila, — ampak že pustni torek je glasno klical: „Spominjaj se človek, da si pe-

pel, da se boš zopet v pepel spremenil“. Ravno ta den smo izročili materi zemlji Čadramskega župnika Janeza Kunej-a, gospoda dalječ okrog dobro znanega zavolj ljubeznivosti in svoje gostoljubnosti. Zato je pa tudi za njimi vse obča žalost. Od blizo in dalječ so prihiteli rajnega duhovni in neduhovni prijatelji in znanci, jim skazat zadnjo čast. Duhovnikov je bilo 24, ljudstva pa brez števila pri pogrebu. Čast. g. Jožef Virk, rajnega součenec so govorili milo nadgrobnico. Preč. g. nadžupnik Konjiški so jih pokopali.

Kolikor je meni znano, so rajni služili za kaplana v Šmartnem v Rožni dolini, pri Novicerkvi več let, in v Sl. Bistrici. Od tod so prišli v Čadrame, kjer so kakor župnik živel skoraj skozi celih 26 let. Lani so svojo 25letnico obhajali, kar je bilo tudi v „Sl. Gosp.“ popisano. Bili so v teh letih 2krat Konjiške dekanije administrator in lani počeščeni z naslovom duhovnega svetovalca.

Umrli so v 67. letu svoje starosti po kratki pa hudi bolezn. Zapirala se jim je voda. Trpeli so neznane bolečine in gotovo so vzdihovali s sv. Pavlom: kdo me bo rešil od telesa tē smrti? ... Gospod Bog jih je rešil. Zaspali so v Gospodu v nedeljo večerko po piejetih sv. zakramentih umirajočih. Naj po tem kratkem trpljenju zauživajo večen počitek!

Iz Podčetrka. (Slabe steze). Moral sem minoli teden iti po svojih opravkih v Virštajn, ki je eno uro od tukaj proti jugo-zapadu, a srce me je bolelo, ko sem prelepe kraje tako zapuščene videl hodeč po cesti od Golobinjaka v Virštajn. Mnogo sem čul tožiti o slabih časih, da nikjer krajcarja ni dobiti. Skoro vsak mi je rekel: „kaj mi pomaga, če imam v kleti dosti dobrega vinca, ko pa ničesar prodati ne morem!“ — Ja, dragi moj, sem si mislil, kdo bode pa tudi po kaj tukaj gori hodil, ako sem sam komaj to blato prebrel. Nikdar še nisem po takem blatu hodil! Ako si sami pote zapirate, po kojih bi lahko kaj izvozili, potem je lahko slaba za krajcarje. Popravljajte si ceste, skoplajte jarke, napravite mostove, da vam ne bo prek ceste voda drla in posipljite jo prav na debelo s prodom. Dokler tega ne boste storili, ne bode noben kupec rad k vam prišel; vsak bode raje šel malo dalje na Bizeljsko, kder vendar lahko svoje kupljeno vinco po lepi cesti pelja. Kdo bi se upal s konji na tako cesto, kakor je baš ta od Golobinjaka proti Žusemu; vsaj še vol ne more brez nevarnosti po njej iti. Zvedel sem, da ste pred četirimi leti Veraška in Virštajnska občina pridno začele bile cesto popravljati, da jima je bil štajerski deželni odbor 200 fl. v podporo za cesto dal; ali sedaj že dve leti se nihče niti dotaknil ni dela za popboljšanje ceste. Kar se je prej storilo, to se je zdaj zopet zemarilo. Najslabši kos ceste je prvi od Golobinjaka, ki spada k občinam Golobinjak-Imeno in Verače. Prva občina celo nikdar ni popravljala svojega dela ceste in tudi ni hotela, a vendar jih

je v tej občini največ, ki z vinom tržijo in ga morajo po takem blatu voziti. Rad bi vedel, kaj so neki ti mislili se svojim odtegovanjem! Ali ste mislili, da je to Vam na korist, da prav slabo blatno cesto imate? Človek bi mislil, ko stopi na to stransko cesto, da gre Bog ve kam v kake zapuščene karje. Celó drvarji si po hostah lepše ceste napravijo, kakor je ta Vaša!

Gg. župani in drugi možje teh občin, skozi koje pelja ta cesta, posebno Virštanjski, Veraški in Golobinjski, stopite vkup, pogovorite se in storite trden sklep, to cesto prav pridno popravljati. Obrnite se do g. okrajnega zastopnika, da Vam on pri tej stvari svetuje in pomaga. In ako se bodele resno tega dela poprijeli, prosite tudi deželni odbor, kojemu Vi toliko krvavo zasluženih krajcarjev pošljete kot davek, in on Vam bo gotovo Vašo prošnjo uslišal in Vam kakih 100—200 fl. ali še celo več poslal za popravo ceste. Dobili bodele na ta način nekoliko od svojega davka nazaj, ako pa nočete, poslal se bode denar v druge kraje, kjer so bolj pametni ljudje, ki ga vedó v svoj prid porabiti.

Le preračunite dobiček, kojega Vam bode potem ta cesta nosila! — Posipavati jo bodele morali in pri tem izgubite vsako leto k večjemu dva ali tri dni. Edini ta trud bode za Vas, ali dobička je dosti. 1) Koliko laglje bodele potem vozili in koliko hitrejšje; 2) koliko manj bode živina trpela, kakor tudi Vi; 3) kolikor rajši bodo iz drugih krajev kupci hodili po vino in sad; — in tako bodele 4) tudi vse dražje prodajali, ako se bode več kupecev oglaševalo!

Od sv. Lenarta v Slov. Goricah. (Okrajni zastop, — slabe steze). 17. febr. se je račun našega okrajnega zastopa (Bezirksvertretung) za leto 1875 sklenol. Po odbitih stroških še ostane v blagajnici 6306 fl. 24 kr. in če še vračunimo 269 fl. 10 kr. in 246 fl. 15 kr., koje sta Trotkovski in sv. Benedički župana dolžna, bi morala v kasi biti 6821 fl. 49 kr. Ali kasa je menda prazna; ker keđar kdo denarjev, za steze zasluženih, imeti hoče, jih nikoli ni; kde da je gotovina, tega ne vemo! —

Popravljanje naših občinskih stez je zares potrebno, vsaj ni mogoče iz naših dolin nikamor več z vozom. Neutruljivi župan g. Anton Roškar je tukaj vse hvale vreden. Okrajni zastop mu je izročil pravico steze nadgledovati. To je gotovo sitno in zoperno opravilo pa g. Roškar se ga ni ustrašil. Kolikor mogoče si je prizadeval nemarne župane prisiliti na popravljanje svojih stez. Vsled tega so steze popravili, vsaj nekoliko pri sv. Benediktu, v Trotkovi, v Ročici, v Porčiču, na Velki in še v mnogih drugih krajih.

Škoda velika za naše kraje je, da se poleg stez sadunosno drevje ne zasaja, da je še mnogo prostora praznega, na pašnikih, vratnicah, podbrežjih (podžlakih). Keđar bi radi sadovje pro-

davali ali si namesto smradljive žganice delali tolklo, tedaj pa se nam zastonj sline cedijo.

Skrbi nas, kako se bo kaj na njivah prikazalo, keđar bo sneg skopnel. Če bo, kakor se bojimo zimiina proč (rano žito je res proč! Ured.), potem smo si v velikih skrbéh, s čem bodele dače plačevali in druge potrebe pokrivali. Marsikateri je že do šinjaka v dolge zagazil, vse leti v hranilnico, kder že tudi ni več denarja dobiti. Če ne bodo brž začeli nepotrebnih stroškov pri okrajnih zastopih, pri deželnem zboru v Gradcu, posebno pa v državnem zboru na Dunaju odpravljati, davke zniževati, potem bode vse onemoglo! Naj bi vendar liberalni gospodje sprevideli in poslušnili glas ljudstva skozi g. Hermana in kakor dobro upamo tudi skozi dr. Radaja govorečega: nehajte enkrat z delovanjem novih dolgov in nalaganjem večjih dač! —

Iz Iljaševic. (2 utopljenca). Letos nam je več mlinov na Muri poškođoval silni led in ko so 25. febr. Kraljev in Hofmanov mlin branili, se je dvema naših delavcev pripetila smrtna nesreča. Eden, ki je držal vrv ali vožje v rokah, je hotel na kolesa, ki ležijo med dvema velikima ladjima, da bi si nekaj pomagal; ali k nesreči se mu vožje iz koles posmekne in nesrečnež padne z vožjem vred na hrbet v vodo. Vendar to še ni bilo zadosti, padajoči je še se zgrabil z drugo roko Matjašu Juranoviču za ramo in ga potegnil za seboj v vodo. Kmalu sta se obadva pogreznola in vodni grob se je nad njima zaprl. Prvega, po imenu Tomaž Marinič, so kmalu našli mrtvega, drugega pa še ne. Marinič je zapustil ljubljeno ženo, ki z dvema otročičema močno za njim žaluje. Tej nesreči, pravijo, je največ kriv mlinar Lepoša, ki ni ladjice priskrbel. Z ladjico bi bilo moč obadva smrti rešiti.

Pred enim mesecem je v naši vesi 18letna deklica vedro vode iz studenca gnala. Ker je okoli studenca bilo vse ledeno, se je deklica posmeknola in naglavički v studenec padla: ali k sreči se je padajoča vlovila za vožje. Studenec je 6 sežnjev globok. Ljudje so zaslišavši upitje deklice kmalu prihiteli in jo potegnoli iz vodnjaka. Zgodilo se jej ni nič žalega. Naj vsak pazko ima, kajti pri studencih se mnogokrat kaka nesreča pripeti!

Iz Kamce. (Smešnica.) Ko je bila volitev 26. febr. za deželnega poslanca končana in je bil narodnjak izvoljen, hiti nek „fleten fant“ Tona s smodnikom domu v Kamco in hoče streljati v slavo narodne zmage. Pa eden kos straha še imamo v Kamci. Nekdaj je bil „krumpast“ pa še je le znal grozno skakati, ko je zaslišal strelj. Kot strahov „stelvertreter“ je prepovedal dalje streljati. Fleten fant ni hotel smodnika shraniti; V noči od 2—3 ga je zažgal z gromovitim pokanjem. Ker je bila temna noč si „alabu“ ni upal na svitlo in velika jeza mu je žolč izgnala tako, da se je vle-gel in žolč in kri bljuvati začel. Drugi den je

že moral zdravnik iz Maribora iti krivi ožolčene čistit. Ta prigodek značuje grozno jezo nemškutarjev nad vrlimi narodnjaki, ki stojijo kot skala nepremagljivi. Živili tedaj vsi narodni volilci.

Iz Babinec. (Konjsko novačenje, — zimina, — veseli glas). V Ljutomeru je bilo 2. in 3. t. m. konjsko novačenje. Prignalo se je prvi den iz bližnjih in drugi den iz daljnih občin prav mladih in lepih živinčet. Prvi den se jih je prignalo nad 100, drugi den menje. Izbirali in kupovali so same take konje, kateri so za jahati ali jezdit, one, ki so pa za vožnjo so pustili in za take bo novačenje, kakor je bilo rečeno, v aprilu. Kupljenih je bilo 16, kateri so bili po zdajšnjem hudem času prav dobro plačani. Bog daj, da bi še se kaki kupci začeli oglašati za zrnje, vino in govedo, da bi prišel denar med kmete, ki ga potrebujejo, kakor slepec pogleda.

Ako tukajšni posestnik pogleda po polju, ga začena srce boleti, ker zagleda, da je skoraj zimino zabman sejati; žito je na nekterih njivah v večini premenilo, da bo se morala jarina sejati.

Naj še omenim kake radosti so slišati med tukajšnjimi ljudmi, kako veselo in dobro je pri srcu vsakemu pravemu domoljubu, da so v Mariboru pri volitvi tako lepo zmagali — Slovenci. Bog daj, da bi skoraj vsak Slavjan spoznal, na kateri stranki ima več koristi.

Iz Teharja. (Požar, — šola). Na pustno nedeljo je v Lipi blizu Teharja gorelo pri Martinu Mravljaku. Vse poslopje mu je zgorelo, razun hiše; ves živež za živino in ljudi. Škode ima okoli 1000 fl. in ni bil zavarovan. Pa to ni poglavitna reč, da večkrat gori, in ogenj veliko škode napravlja, in se ljudje vendar ne dajo zavarovati, to so navadni dogodki. — Ljudje čudno sumljivo govorijo o Teharskem županu, ki neki ni pustil brizgalnice na pogorišče peljati. — V dotiki s tem opuščanjem se imenuje tudi prav nečastno tamošnji srenjski berič. Dobro in zanimivo bi bilo zvedeti resnico, ali pa neresnico tega djanja!

Celjska okolica hotela je novo šolsko poslopje tik nove mestne bolnišnice postaviti, ker je pa dotični komisijon okr. šolskega sveta ta prostor za neprimeren spoznal 3. t. m. 1. ker je preblizo bolnišnice, 2. ker je zemljišče premokro in 3. ker je preblizo vojaškega vadišča, se bo to poslopje na Bregu staviti začelo blizo kapucinskih stopnic.

Iz Brašlovca. (Javna zahvala). Zelo obzalujejo, da so bili tukaj obče ljubljene kaplan, g. Matija Koren od nas prestavljeni, ker so nam fantom vedno knjige in časopise posojevali in čitati priporočevali; kar smo tudi marljivo storili, ter so tako veliko k narodni zavesti pripomogli. Zatorej se dolžne čutimo Njim tukaj javno in prisrčno zahvalo izreči. Ker pa ni naš namen Njihovih zaslug naštevati, le samo vskliknemo Bog živi tako vrlega za občo korist vnetega gospoda!

Brašlovski fantje.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Deželni zbori povsod zborujejo. V našem štajerskem deželnem zboru imajo večino nemški liberalci, kakor je g. Seidl, Neckerman Schmitt itd. No, in o tej slišimo, da nanisli deželi še večjih stroškov in naklad naložiti. Za božjo voljo, že zdaj imamo 38 % deželne naklade ali še ni zadosti? Sicer pa bode „Slov. Gosp.“ prihodnjič že vedel poročati, pri čem da smo. — Konservativni bivši poslanec grof Platz je umrl tudi večletnega poslanca in liberalca Flekh-a je smrt pobrala. Za poslanstvo v Slov. Gradu, katero je baron Rast odložil, se poganja nek Neredi. Če ga Bog bolje ne pozna, kakor „Slov. Gosp.“, potem je slaba za njega. — Državni zbor je v burnih sejah svoje zborovanje sklenol. Liberalni poslanci so vse nasvete, ker imajo večino, naglo sprejeli in sklenoli, da se stavijo drage železnice; ob pobrežju Donave, od Erbersdorfa do moravske meje, centralna železnica v Šleziji, od Kriegsdorfa do Römerstadta, od Trebiža v Pontebo, od Mürszuschlaga v Neuberg, od Sp. Draurburga v Wolfsberg, iz Botzen-a v Meran, kar vse zahteva veliko milijonov. Zato pa so tudi isti ustavoverski liberalci dovolili zlati dolg, t. j. minister sme 48 milijonov na posodo vzeti in 4 % obresti izplačevati v zlatu, srebru ali papirju, kakor mu bolje kaže. Konservativni poslanci so zastoj ugovarjali. G. Ölz se je sklicaval na oktobersko diplomu, kder so svitli cesar razločno izrekli, da se ne bode noben dolg več nalagal brez vprašanja posameznih dežel, kar se pa tukaj ni zgodilo; grof Leon Thun pa je naravnost izrekel, da bode finančni minister še krivo napovedal, če bo tako naprej dolgove delal. Liberalci so se nad takimi besedami jezili, vendar dolg dovolili, posebno ker jim je minister Depretis zagotavljal, da še davke plačevalna moč ni izcrpljena! No, davkeplačitelji mu gotovo nebi verovali. — V Saleburgu imajo sedaj novo obrtniško šolo, čije ravnatelj dobivlja 3000 fl. plače, arhitekt in učitelj pa 1800 fl., ter podučuje 9 učencev. Ali to ni potrata? — Za hrvatskega ministra pri vladi ogerski v Peštu je imenovan Koloman Bedeković, v katerem tiči več Magyara nego Hrvata. — V Zagrebu je sodnija obsodila 17 tistih kmetov, ki so se bili nedavno v Vugrovcu pobiranju davkov aprli, 21 jih je pa bilo nekrivih spoznanih.

Vnanje države. Rusom se od Nemcev sedaj očita, da skušajo svoje nemške dežele vse porusiti; da pa Nemci hočejo ponemčiti slovanske dežele, to je po njihovih mislih čisto prav. Trije pruski generali so prišli na Dunaj našega ministra vojne prosit, naj jim izpove skrivost, po kateri se naši novi Uhacijevi kanoni delajo. Minister jim je pa odrekel. Da za vsema prazni ne pridejo domu, so podmitali 3 delavee, ki so v cesarskem arsenalu pri izdelovanju Uhacijevih kanonov nameščeni; vzeli so jih seboj na Prusko. Bismark